

Sygn. akt V KO 6/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **S. B.**,
skazanego z art. 280 § 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 9 lutego 2022 r.
wniosku skazanego o wznowienie postępowania,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt II AKa [...],
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w E. z dnia 30 grudnia 2014 r., sygn. akt II K [...],
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Skazany S. B. pismem z dnia 6 grudnia 2021 r. złożył wniosek o wznowienie postępowania, zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w E. z dnia 30 grudnia 2014 r., sygn. akt II K [...]. Uzasadniając swoją inicjatywę, zakwestionował dokonaną przez Sąd orzekającą ocenę dowodów i poczynione na tej podstawie ustalenia faktyczne, które doprowadziły do skazania za zarzucane mu przestępstwo. We wniosku podkreślono, że w sprawie

nie zabezpieczono nagrań z monitoringu ulicznego oraz pobliskiej szkoły, co – w przekonaniu skazanego – jednoznacznie przesądziłoby o jego niewinności.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie ma miejsce także wtedy, gdy wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (*zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19, LEX nr 2696944; z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19, LEX nr 2696924; z dnia 26 lutego 2021 r., V KO 6/21, LEX nr 3123842*).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie, albowiem przedstawiona przez skazanego argumentacja nie wpisuje się w żadną z podstaw wznowieniowych. Treść wniosku wskazuje, że intencją skazanego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie sprawy z uwagi na sugerowaną możliwość odmiennej oceny już zgromadzonych w sprawie dowodów, czemu – co oczywiste – nie służy instytucja wznowienia postępowania (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2021 r., V KZ 46/21, LEX nr 3239892*). Jej przesłanką jest bowiem m.in. to, aby po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze (art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.). Takich dowodów skazany nie przedstawił, kontestując jedynie ocenę dowodów przeprowadzoną przez Sąd *meriti* i poczynione na tej podstawie ustalenia faktyczne.

Jeśli chodzi o sygnalizowaną potrzebę przeprowadzenia dowodu z monitoringu, to dowód ten nie nosi cechy nowości, a zatem niezależnie od kwestii jego doniosłości nie może stanowić podstawy do wznowienia postępowania. Należy zauważyć, że Sąd odwoławczy odniósł się do tej kwestii, oddalając wniosek dowodowy skazanego o przeprowadzenie dowodu z monitoringu kamer znajdujących się w pobliżu miejsca zdarzenia. W postanowieniu wydanym na rozprawie apelacyjnej w dniu 15 kwietnia 2015 r. stwierdził zresztą, że dowodu tego

nie da się przeprowadzić, albowiem okres archiwizowania nagrań wynosi kilkadziesiąt dni, a od daty czynu upłynęły ponad 2 lata (k. 999-1000, t. V).

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Najwyższy, uznając osobisty wniosek skazanego o wznowienie postępowania za oczywiście bezzasadny, odmówił jego przyjęcia w trybie art. 545 § 3 k.p.k., co czyni bezprzedmiotowym kwestię wzywania skazanego do uzupełnienia braku formalnego wniosku polegającego na sporządzeniu i podpisaniu go przez pełnomocnika profesjonalnego będącego adwokatem lub radcą prawnym. Rozstrzygnięcie to nie stoi natomiast na przeszkodzie możliwości wystąpienia w przyszłości przez obrońcę z nowym wnioskiem o wznowienie postępowania, zawierającym argumentację co do okoliczności wpisujących się w przesłankę *propter nova* lub wskazującej na inne podstawy wznowieniowe.

Z tych względów, nie stwierdzając okoliczności, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.